

Alle: Bedstemø'er er vor Susan B. Anthony. Hurra.

Fru Strøm: Jeg vil være tredje Medlem.

Lydia Teck: Og jeg fjerde.

Fru From: Aa Margrete, hvor kan Du dog være saa ubeskeden at ønske at være en Mand? Du faar ikke mig med som Stemmeretsmedlem. Min Mand skal repræsentere mig ved Valgurnen. Og hvor meget kan en Kvinde ikke gøre gennem sine Børn? Hendes Indflydelse over Landets »vordende Borgere« er vidunderlig. Den, som føder Vælgere, behøver ikke selv at være Vælger.

Margrete: Hvordan kan man være Lærer i det, som man ikke selv ved Besked om?

Edith: Ja det er netop hvad Fader siger: »Naar Du ikke ved nok til selv at stemme, hvorledes kan Du da lære det til andre?« Og forresten Mama, hvor er vel Dine »vordende Borgere« henne? Du har jo kun Døtre.

Fru From: Edith, kom straks over til din Moder.

Edith: Nej, Mama, jeg bliver hos Margrete.

Fru From: Du vil bringe mine graa Haar med Sorg i Graven.

Edith: Hvad kan jeg gøre for det? Du siger altid: »Brug Din egen Forstand.« og saa lader Du mig aldrig gøre det.

Sallie: Jeg staar paa Deres Side, Fru From. Jeg bryder mig ikke om »Kvinderettigheder.« Jeg har faaet alle de Rettigheder, jeg ønsker.

Charles: Hvilke mener Du, Sallie.

Sallie (koket): Retten til at blive elsket, Retten til at blive beskyttet og til at blive forsørget.

Charles: Det er godt for Dig Sallie.

(Hun stiller sig ved Siden af Fru From, og Charles staar ved Siden af hende. De holder hinanden i Haanden og veksler sønne Blikke.)

Fru Rasmussen: Fru From, jeg er ogsaa paa Deres Side. Det er godt at finde en Kvinde, som opretholder Mandens Ridderlighed og Hjemmets Ideal. Kvindens søde Afhængighed og Underordnethed er hendes største Hold paa Manden.

From (til Rasmussen): Modsig hende.

Rasmussen (mørkt): Det nytter ikke. Hun vilde bare haane mig foran dem allesammen.

From: Hvis De ikke forsøger, saa opgiver jeg Dem.

Rasmussen: Det er dog ikke min Mening Lætita. Det kan blive trættende for en Mand, naar en Kvinde altid som en død Vægt hænger over ham. En modsat Anskuelse kan sikkert forsvares.

Fru Rasmussen: Henrik, der var ingen, der spurgte om Din Mening. Ti stille.

Rasmussen: Ja, Lætita.

From: Saa tag dog Mod til Dem.

Fru Rasmussen: Henrik, kom herhen.

From: Afslaa det. Svar hende ordentligt.

Rasmussen: Det er til ingen Nytte.

(Gaar hen til Fru Rasmussen.)

Margrete (til Lassen.) Der fik de en paa deres Side. De arbejder flinkt derhøne, synes De ikke?

(Lassen svarer ikke. Han hensynker i dybe Drømmerier. Selskabet deler sig i to Grupper: den ene om Margrete den anden om Fru From. Om Margrete staar: Bedstemor Klem, Fru Strøm, Frøken Lydia Teck, Frøken Palmer, Edith From, og et Par Medlemmer af Fremskridtsklubben. Om Fru From staar: Fru Rasmussen, Sallie Giddy, Charles Hutter, en a to Medlemmer af Fremskridtsklubben og Herr Rasmussen.)

Margrete (spøgende.) Min sandten, har ikke Fjenden erobret to Mandspersoner? Det kan aldrig gaa. Kom dog, er der virkelig ingen, der vil blive mandligt Medlem hos os? Hvem vil blive den første Mand i vor Klub. Husk paa, han maa tro paa alle vore Principer og opgive sine egne.

(Alle ser hen til Mændene midt paa Scenen. Lassen staar og betænker sig, — gaar et Skridt henimod Margrete, standser — betænker sig, derpaa gaar han hurtigt hen til hendes Gruppe.)

Lassen: Jeg er bleven overbevist. Jeg vil være den første Mand, der træder ind.

Margrete: Godt.

(Alle klapper i Hænderne paa Stemmerets-Medlemmernes Side.)

From: Jeg ved ikke bedre, end at jeg ogsaa hører til derhøne. Men Margrete, svar først paa et Spørgsmaal. Hvordan staa I med Hensyn til at paavirke Mændene? Tror Stemmeretskvinderne paa, at Mænd aldrig bør faa Lov at bringe Deres egne Ideer til Udførelse, men at de evig skal overhænges af Kvinder, til de antager det kvindelige Tankesæt?

Margrete: Vi tror paa, at Kvinder, som ikke respekterer deres egne Meninger, heller ikke vil respektere andres.

From: Top, det er jeg med paa. Saa har De her: Mand Nummer to paa Deres Side. Jeg indser ikke andet end, at Kvinderne har Ret til at udtrykke Deres Meninger gennem Valgurnen. Om de bare alle gjorde det dér, saa var der nogle af os Ægtemænd, der fik en længe tiltrængt Hvilo.

Fru From (tryglende.) Adolph. Hvor kan Du dog forlade Din Hustru? Dersom Du elsker mig, saa kom herover.

(Hun begynder at græde.)

From: Men Gusda dog. Du har dog fuldt op af Selskab, der hvor Du er.

Fru Rasmussen: Kom, Fru From, og lad os ogsaa danne en Klub. Vi vil kalde vor: Oppositionsklubben mod Stemmerettens Udvidelse til Kvinderne, mod Hjemmets Idealers Odelæggelse og mod Tilintegørelsen af Ridderlighed blandt Mændene.

Charles: Uf ha. Var det ikke et lidt for langt Navn mon?

Sallie: Aa nej, det er netop smukt. Vi vil være »Antis.«

Charles: Antis? Hvad er det for noget?

Sallie: Anti-Stemmeretskvinder. Dem, der gaar imod alt det, som de andre tror paa, det kender Du jo nok.

Charles: Det inaa da ogsaa blive et Slags Arbejde.

Sallie: Nej, slet ikke! Man maa bare passe paa hvad de andre kæmper for og saa gaa stik imod det. Det er den letteste Rølle at spille. Vi behøver ikke at tænke det mindste.

Fru Rasmussen: Vi vil gaa imod, at Kvinden forlader sit Hjem.

Rasmussen (mumlende.) Lætita, det si'er Du altid. Hvorfor bli'er Du aldrig i Dit? Et splinternyt Hus byggede jeg til Dig, og saa er vi aldrig hjemme.

Fru Rasmussen: Henrik, ti stille.

From: Mod i Livet Mand, giv hende det glatte Lag. Rasmussen (mørkt.) Det er til ingen Nytte. Det vil bare gaa ud over mig selv.

From: Idiot.

Fru From: Fru Rasmussen, det er Dem og mig, som skal opretholde denne Bys Kvindelighed.

Fru Rasmussen: Ja det vil vi i Sandhed.

(Alle Anti'erne ryster hinandens Hænder. Derpaa gør Stemmeretsmedlemmerne det samme.)

Lise: Theen er serveret.

Fru Strøm: Lad os saa alle være Venner, selv om vi er Fjender. Lad os saa gaa ind til Thobordet allesammen.

(Fru Strøm gaar i Forvejen. Alle følger efter undtagen Margrete og Lassen.)

Lassen: Kære Margrete, De ser, at De vandt. Jeg er bleven overbevist. Hvor blind har jeg dog været. Nu, Du kære, hvad adskiller os vel mere?

Margrete (sky.) Ingenting Ernst.

(Han omfavner hende. Lise kommer ind.)

Lise: Aa, undskyld mig, Frøken Margrete. Jeg vidste ikke, at de alle gik omkring og kærsterede her.

Lassen: Hvad behager? — hvor oprørende. Hvem ellers da?

Lise: Aa, der er Hr. Charles og Frøken Sallie paa Trappen og (stammende) der æ mej aa Peter i Køkkenet. For jej to' nu Peter all'evet, Frøken Margrete.

Margrete: Det er godt Lise, det er jeg glad over. Jeg var bange, Du syntes bedre om David Trane. Han er ikke en Smule andet end Sandrups Kreatur.

Kise: De' va' nu ikke de', som gjorde Udslaget. Nej — David sa', a de' va' godt nok te Maren, de Prygl hun fik, fordi hun saadan kælede for Jack aa gjorde sig fjollet, aa Peter sa', at han ha'de Lyst to aa gi'e Jack en Lussing. Aa saa saa' jej straks, hvem der va. en Mand, aa hvem der barestens lod, som om han var 'ed. Men de sendte mej ind for at spørre, om Frøkenen ville bli'e Præsident for den nye Klub? De ha' de saa muntert derinde i Spisestuen. Hr. From lader som om de' va' ham, der æ Præsident, aa Fru From æ saa forvilet.

Lassen: Jo naturligvis vil Frøken Margrete være Præsident. Løb hurtigt ind og sig dem det. Lad dem lige straks vælge hende. Og sig dem, at jeg vil være Kasserer, om de gi'r høj Løn derfor.

(Lise gaar.)

Lassen: Hvor jeg dog skal være stolt af at blive gift med en Præsident.

(Hele Selskabet kommer tilbage fra Spisestuen. Hr. From er munter og drillende. Fru From er overvældet af Sorg, medens Hr. Rasmussen sender beundrende Blikke til From.)

Fru Strøm: Hvorfor kommer I to ikke ind og spiser til Aften?

Hr. From (vifter med en Serviet): Tre Hurra'er for vor nye Præsident, Frøken Margrete Strøm.

Lassen (straalende): Som snart bytter Navnet til »Fru Ernst Lassen«.

Tableau. — Tæppet falder.

Uagtet Bladet er under Trykning kan vi lige faa indskudt, at vi den 2den December, havde et godt besøgt offentligt Møde i Wittmacks Lokale, hvorom et Referat skal komme i følgende Nummer.

Kvindestemmeretsbladet.

Et Par Aar er forløbet siden vi udsendte vor første hectograferede Nummer af Kvindestemmeretsbladet. Det bærer sig vel ikke endnu, men Redactionen er villig til i et Aar at prøve Forbedringsmulighederne. Vi tilbyder vore Læsere — som næsten alle har antydnet at ville staa Last og Brast sammen med os i et Aar endnu. — Bladets 9 aarlige Nummere med samt dets Ekstranummer, der kommer efter Hollands Møde til 2 Kr. om Aaret — frit tilbragt, og vi finder det mest praktisk, at Redactionen indkræver Betalingen gennem Opkrævninger pr. Postforsendelse.

Idet vi saaledes haaber at kunne fortsætte i 1908 sender vi vor bedste Tak for det forløbne Aar.

Paa Kvindevalgretsklubbens Vegne
Johanne Münter.

JUS SUFFRAGII.

Dette Organ for Stemmeretsarbejdet i de 13 i Alliancen optagne Lande kan erholdes fra September 1907 til September 1908, naar man indsender 3 Kr. 20 Ore til Fru Münter, Bredgade 34.

Redigeret af Fru Johanne Münter, Bredgade 34, Kbhvn.

J. Chr. Nielsens Enke, Vendersgade 9.